

[Justitsministeren.]

cent ved alle landets prøvesteder, hverken til den praktiske eller den teoretiske førerprøve, kan de udsving, statistikken viser, næppe siges at være alarmerende. Dumpeprocenterne på landsbasis er i teori og i praktisk kørsel beregnet til henholdsvis 26,4 og 34,9. Accepterer man et udsving til begge sider på 10 pct., vil for teoriprøvenes vedkommende 45 kredse ligge inden for disse grænser, 1 over og 16 under. For praktisk kørsel er tallene 45 kredse inden for og 17 kredse under grænsen. På dette grundlag finder jeg ikke, at der er behov for at iværksætte en undersøgelse til belysning af årsagerne til udsvingene.

Derimod er jeg enig med hr. Otto Mørch i, at bestræbelserne for at skabe den størst mulige ensartethed i bedømmelsen af aspiranterne ved førerprøverne bør fortsætte. Siden 1966 har der af rigspolitichefen været ført tilsyn med de førerprøvesagkyndiges afholdelse af prøver; der foretages inspektion i de enkelte kredse, hvorunder rigspolitichefens repræsentant overværer prøverne. Dette tilsyn vil blive fortsat. Endvidere vil de regionalmøder, de førerprøvesagkyndige hidtil med mellemrum har afholdt, blive søgt afløst af kurser, der tilrettelægges af politiskolen. Kurserne vil blive søgt afholdt ca. 2 gange årlig. Formålet er at efteruddanne de førerprøvesagkyndige og søge de krav, der stilles ved førerprøverne i de enkelte kredse, yderligere harmoniseret.

Jeg kan endelig oplyse, at et underudvalg under strukturudvalget vedrørende politiet i øjeblikket overvejer spørgsmålet om, hvorvidt antallet af prøvesteder bør begrænses. Såfremt en sådan begrænsning gennemføres, vil det utvivlsomt bidrage til yderligere at udjævne dumpeprocenterne.

Hr. Otto Mørch efterlyser i begrundelsen for spørgsmålet bedre kontrolforanstaltninger over for kørelærerne. Efter den gældende kørelærerordning er det en betingelse for at opnå godkendelse som kørelærer, at den pågældende består en skriftlig teoretisk prøve, en mundtlig teoretisk prøve og en praktisk prøve. Gennem disse prøver føres der kontrol med kørelærernes kvalifikationer; en efterfølgende kontrol føres kun på den måde, at kørelærernes elever skal aflægge prøve for de prøvesagkyndige. Jeg skal ikke bestride, at en bedre uddannelse af

kørelærerne nok ville kunne opnås ved etableringen af en statslig kørelæreruddannelse, der bl. a. skulle omfatte efteruddannelseskurser. En sådan ordning vil imidlertid blive bekostelig, og jeg finder ikke, at de hidtidige erfaringer kan motivere, at man på nuværende tidspunkt gennemfører en sådan statslig uddannelse.

Otto Mørch: Jeg takker ministeren for svaret; jeg har særlig hæftet mig ved, at ministeren åbner for muligheden for en mere samfundskontrolleret kørelæreruddannelse. Ministeren vil sikkert erkende, at her har vi et vigtigt undervisningsområde, et vigtigt opdragelsesområde, et område, hvor det drejer sig om liv og død på landevejene, og hvor vi faktisk ikke har tilstrækkelig kontrol. Jeg opfatter altså ministerens svar til mig sådan, at der nu er åbnet for en undersøgelse af mulighederne for at komme igennem med en bedre ordning.

Jeg erkender, at på baggrund af de oplysninger, der foreligger rent teknisk om den statistik, der er udarbejdet, er det måske knap så grelt med forskellighederne i dumpeprocenterne, som pressen har bekendtgjort det. Men det ligger jo dog sådan, og det ved justitsministeren, at svenskerne har en meget mere ensartet bedømmelse, fordi de har en stærkere kontrol såvel med prøveinstansen som med kørelærerne. Jeg kan også fortælle ministeren, at kørelærerne og deres organisationer selv i høj grad er interesseret i at få en bedre og en mere effektiv ordning.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg kan naturligvis bekræfte, at vi vedbliver med de omtalte kontrolforanstaltninger, og at vi vil søge at gøre dem så effektive som muligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lene Bro* til justitsministeren:

„Vil ministeren oplyse, om der i det af ministeren bebudede forslag til en ny adoptionslov er sikret, at sager som Jari og Neil ikke oftere kan forekomme?“

Lene Bro: For 3 år siden havde vi i dette land en meget ulykkelig historie, der handlede om en dreng, som blev udleveret til